

قبس من نور القرآن

درس 29 : سورة الكهف - آيات 11-17

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَدَدًا ﴿١١﴾	سِنِينَ	فِي الْكَهْفِ	عَلَى آذَانِهِمْ	فَضَرَبْنَا
عدد	سن و	كهف	آذن	ضرب
چندین	سال	در غار	بر گوش های شان	پس ما زدیم

الْحَزِينِ	أَيُّ	لِنَعْلَمَ	بَعَثْنَاهُمْ	ثُمَّ
حزب		علم	بعث	
دو گروه	کدام يك از آن	تا ما بدانیم	ما بر انگیختیم آنان را	باز
أَمَدًا ﴿١٢﴾	لَبِثُوا	لِمَا	أَحْصَى	
آمد	لبث		حسب	
مدت	درنگ کردند	برای آنچه	خوب بیاد آورتر	

إِنَّهُمْ	بِالْحَقِّ	نَبَأَهُمْ	عَلَيْكَ	نَفْصُ	نَحْنُ
	حقوق	نبا		قصاص	
همانا ایشان	بدرستی	حال ایشان را	بر تو	بیان می کنیم	ما
هُدًى ﴿١٣﴾	وَزِدْنَاهُمْ	بِرَبِّهِمْ	ءَامِنُوا	فِتْيَةٌ	
هدی	زید	رب رب	آمن	فتی	
هدایت	وما زیاده دادیم به ایشان	بر پروردگار ایشان	آنان ایمان آوردند	جوانانی	

فَقَالُوا	قَامُوا	إِذْ	عَلَى قُلُوبِهِمْ	وَرَبَطْنَا	
قول	قوم		قلوب	ربط	
پس گفتند	آنگاه آنان بر خواستند	آنگاه	بر دلهایشان	و ما گره زدیم	
مِنْ دُونِهِ	نَدْعُوا	لَنْ	وَالْأَرْضِ	رَبُّ	رَبُّنَا
دون	دعوی		ارض	رب رب	رب رب
جز او	خوانیم	هیچگاه نمی	و زمین	پروردگار آسمانها	پروردگار ما
شَطَطًا ﴿١٤﴾	إِذَا	قُلْنَا	لَقَدْ	إِلَهًا	
شطط		قول		اله	
سخن بیهوده	آنگاه	ما گفتیم	همانا	معبودی	

قبس من نور القرآن

درس 29 : سورة الكهف - آيات 11-17

هَؤُلَاءِ	قَوْمَنَا	اتَّخَذُوا	مِنْ دُونِهِ	آلِهَةً
	قوم	أخذ	دون	اله
اینست	قوم ما	گرفتند آنان	جز او	معبودانی یگر
لَوْلَا	يَأْتُونَ	عَلَيْهِمْ	بِسُلْطَانٍ	بَيْنَ
	آتی		سلط	بی
چرا	آنان نمی آورند	بر ایشان	دلیلی	اشکار
فَمَنْ	أَظْلَمُ	مِمَّنْ	أَفْتَرَىٰ	عَلَىٰ اللَّهِ
	ظلم		فري	اله
پس کیست	ستمگار	از آنکه	بر بست	بر خداوند
			كذبا ﴿١٥﴾	كذب
				دروغ

وَإِذِ	اعْتَرَلْتُمُوهُمْ	وَمَا	يَعْبُدُونَ	إِلَّا	اللَّهِ
	عزل		عبد		اله
و چون	شما از آنان کناره کردید	و آنچه	آنان میپرستند	جز	خداوند
فَأَوُوا	إِلَىٰ	الْكَهْفِ	يَنْشُرُ	لَكُمْ	رَبُّكُمْ
أوي	كهف	نشر			رب
پس پناه گیرید	بسوی	غار	بگستراند	بر شما	پروردگار شما
				مَنْ رَحْمَتِهِ	مَنْ رَحْمَتِهِ
				رفق	رفق
				مَرْفَقًا ﴿١٦﴾	مَرْفَقًا ﴿١٦﴾
				از رحمت خود	از رحمت خود
				وَيْهِيئُ	وَيْهِيئُ
				هی آ	هی آ
				و آماده کند	و آماده کند
				لَكُمْ	لَكُمْ
				برای شما	برای شما
				از کار شما	از کار شما
				و آسانی ای	و آسانی ای

وَتَرَىٰ	الشَّمْسَ	إِذَا	طَلَعَتْ	تَرَاوَرَّ	عَنْ كَهْفِهِمْ	ذَاتَ الْيَمِينِ
رای	شمس		طلع	زور	كهف	یمن
و تو بینی	آفتاب	چون	بیرون شود	میل کننده کج شو	از غار ایشان	بسوی راست
وَإِذَا	غَرَبَتْ	تَقَرُّضُهُمْ	ذَاتَ الشَّمَالِ	وَهُمْ		
	غرب	قرض	شم			
و آنگاه که	غروب کند	از آنان تجاوز می نماید	بسوی چپ	و آنان		

قبس من نور القرآن

درس 29 : سورة الكهف - آيات 11-17

يَهْدِي	مَنْ	اللَّهُ	مِنْ آيَاتِ	ذَلِكَ	مُّنْهٖ	فِي فَجْوَةٍ
ه دي		اله	أي اي			ف ج و
هدایت کند	آنکه	خداوند	از نشانه های	این	از آن	در خالیگاه
فَلَنْ	يُضِلُّ	وَمَنْ	الْمُهْتَدِي	فَهُوَ	اللَّهُ	
	ض ل ل		ه دي		اله	
پس نمی	گمراه کند	و آنکه	هدایت یافته	پس او	خداوند	
مُرْشِدًا ﴿١٧﴾	وَلِيًّا	لَهُ	تَجِدَ			
ر ش د	ولي		وجد			
(بسوی راه راست) رهنمویی کننده	دوستی	برای او	یابی تو			